

§ 5.

Bestemmelsen i § 18 i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 udgår af lovbekendtgørelsen, og der indstattes følgende bestemmelse som § 18:

„Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteåret 1954—55 kan fradrages beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alderdoms- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af indtil 600 kr.

Stk. 2. Foranstående bestemmelse træder i stedet for bestemmelsen i § 6, stk. 1 c, 2. pkt., i lov nr. 149 af 10. april 1922“.

§ 6.

Bestemmelsen i § 19 i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 affattes således:

„Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages:

- 1) Udgifter til arbejdsløshedsforsikring,
- 2) Udgifter til præmie vedrørende livrente, overlevelsereente, arverente, invalide-rente, pensionsforsikring eller lignende renteforsikring, der er tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, samt bidrag til en pensionsordning, der går ud på at sikre den skattepligtige eller hans pårørende en løbende årlig pensionsindtægt. Som renteforsikring betragtes annuitetsforsikringer, når forsikringssummens ratevise udbetaling efter policen skal udstrækkes over et åremål af 10 år eller mere, eller når forsikringen er kombineret med en opsat livrenteforsikring, alt for såvidt der ikke ved policen er tillagt den til udbetalingen berettigede valgfrihed mellem ratevis eller samlet udbetaling af forsikringssummen, i hvilket tilfælde forsikringen altid i skattemæssig henseende vil være at betragte som en kapitalforsikring, for hvilken præmier kun kan bringes til fradrag i det under nr. 3) angivne omfang.

Indskud een gang for alle til en forsikrings- eller pensionsordning af fornævnte indhold kan ikke på samme måde fradrages i indkomsten for det år, hvori indskuddet præsteres, men kan fradrages med $\frac{1}{15}$ i dette og hvert af de efterfølgende 14 år. Hvor præmie- eller bidragsbeløb efter forsikrings- eller pen-

sionskontrakten skal tilsvares over et kortere åremål end 15 år, kan der i det enkelte år indenfor præmiebetalingsperioden fradrages en så stor del af det erlagte beløb, som svarer til forholdet mellem præmiebetalingsperiodens åremål og 15 år; efter præmiebetalingsperiodens udløb kan der i det enkelte år foretages et tilsvarende fradrag, indtil der er sket fradrag for det ialt erlagte præmiebeløb. Dør den skattepligtige inden afskrivningen er afsluttet, kan den fortsættes af ægtefællen, for såvidt ordningen er truffet til fordel for denne.

- 3) Andre beløb end under nr. 1) og 2) nævnt, som af den skattepligtige er anvendt til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets- og alderdomsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af indtil 600 kr. årlig.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 kommer først til anvendelse fra og med skatteåret 1955—56; de træder i stedet for bestemmelsen i § 6, stk. 1 c, 2. pkt., i lov nr. 149 af 10. april 1922. Den i stk. 1, nr. 2), hjemlede afskrivningsret kan kun gøres gældende for indskud m. v., der er foretaget i indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteår fra og med skatteåret 1955—56.

Stk. 3. Forsikringsselskaber er pligtige til efter en gennemgang af alle inden 1. januar 1954 tegnede forsikringskontrakter, der går ud på en kombination af forsikringer som i stk. 1, nr. 2) og 3), nævnt, at give de pågældende forsikringstagere meddelelse om det årlige præmiebeløbs fordeling på henholdsvis den under 2) og den under 3) nævnte forsikring. Hvor sådanne forsikringer tegnes den 1. januar 1954 og derefter, skal der gives forsikringspolicen påtegning om præmiebeløbs eller eengangsindskuddets fordeling.“

§ 7.

Efter den i § 6 indeholdte bestemmelse indstattes i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 følgende bestemmelse:

„Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske